

Publicerad 2009-10-29 22:40 av Sofiapoema

Bara klotter

22:39, 29 oktober 2009. En dag till studiebidraget och två dagar till fest.

Jag brukar tänka när jag är ute på stan på hur många vackra människor det finns. Det är helt otroligt hur många skönheter som går förbi mig varje dag, det är helt fantastiskt. Det finns knappt några fula personer, bara fula personligheter. Men även de är det få av om man vågar titta lite noggrannare. Jag blir helt lyrisk, vackra, underbara mänsklighet! Det spelar ingen roll om ni är långa, korta, smala, tjocka, gamla, unga, man eller kvinna. Ni är så fruktansvärt fina, jag vill bara gå fram och prata med er. Men jag vågar nästan aldrig. Det är så jävla paradoxalt, jag ser hur vackra ni är, även ni glömda som inte tror att ni är undersköna, men mig själv är det ingen som kan se, inte ens i spegeln ser jag vad jag är. Men jag lovar mig själv, jag ska prata med er, jag ska möta era blickar någon dag och le, jag ska våga släppa lös mig själv och jag ska våga vara vacker.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sofiapoema med Poeter.se id #3292 innehar upphovsrätten